

РОЗДІЛ XI. ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

УДК 378.147:004:37.091.33

Вікторія Савіцька

Західноукраїнський національний університет

ORCID ID 0000-0002-9438-1734

DOI 10.24139/2312-5993/2025.06/384-394

^{10.}

ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У статті розкрито сутність педагогічного супроводу самостійної роботи здобувачів освіти у цифровому освітньому середовищі та визначено його ключові характеристики. Узагальнено, що педагогічний супровід розглядається як комплексний процес організації й управління навчальною діяльністю здобувачів освіти, який поєднує дидактичні, методичні, психологічні та технологічні аспекти. Обґрунтовано, що ефективність самостійної роботи студентів залежить від цілеспрямованого використання можливостей цифрового освітнього середовища, зокрема інтерактивних ресурсів, онлайн-платформ, мультимедійних засобів та персоналізованих освітніх траєкторій. Визначено основні функції педагогічного супроводу (дидактичну, розвивальну, виховну, інформаційну, дослідницьку) та його процесуальні компоненти, що забезпечують формування самостійності, критичного мислення та професійної компетентності студентів. Педагогічний супровід самостійної роботи в умовах цифровізації освіти сприяє підвищенню якості підготовки майбутніх фахівців і їхній готовності до професійної діяльності в цифровому суспільстві.

Ключові слова: педагогічний супровід, самостійна робота студентів, цифрове освітнє середовище, цифрові технології, професійна підготовка, саморозвиток.

Постановка проблеми. Сфера професійної освіти як невід’ємна частина прогресивного соціального розвитку є пріоритетним напрямом вищої освіти, спрямованим на реалізацію культурно-ціннісної моделі, яка акцентує увагу на особистісному самовизначенні та саморозвитку особистості (Горбань, & Малиношевська, 2024). Одним з головних завдань вищої освіти є спрямування фахівців на саморозвиток, самостійне збільшення їхніх знань, формування творчої особистості, здатної до інноваційної діяльності. Недостатньо просто дати здобувачам освіти готові знання викладачем для виконання такого завдання. Такий шлях перетворює студента на пасивного споживача знань. Сьогодні потрібен не пасивний споживач знань, а активний їхній творець. Тому зміни в системі освіти тісно пов’язані зі змістом освіти.

З огляду на це, основним завданням вищої освіти є формування творчої, конкурентоздатної особистості фахівця, здатного до саморозвитку та творчої діяльності (Бенера, 2015, с. 8). Реалізація принципу неперервної освіти неможлива без посилення ролі самостійної роботи студентів у ЗВО, у межах якої формується самостійність як риса особистості, освоюється спосіб дій для вирішення освітніх та професійних завдань. Активна інформатизація освіти у суспільстві супроводжується низкою проблем вибору власне освітньої концепції у системі професійної освіти.

Сучасні інформаційні, зокрема комп'ютерні, мережі локального та глобального характеру змінюють як характер діяльності здобувачів освіти, а й висувають нові вимоги до підготовки майбутніх фахівців (Amelina, et al., 2022, 270). Сучасний український освітній простір стає поліфонічним. Одним із завдань підвищення якості освіти є створення умов для формування мобільних та творчих особистостей, здатних до самостійної пізнавальної діяльності (Adeoye, & Arome, 2019). З'явилися різні форми освіти, які вимагають оновлення, освоєння та застосування інноваційних технологій, використання можливостей та специфіки цифрового середовища, інноваційних видів педагогічного супроводу самостійної роботи здобувачів освіти.

Оновлення також вимагають осмислення нових форм і методів організації навчання студентів. У цьому сенсі організація самостійної роботи студентів є не лише важливою формою, але й важливою складовою освітнього процесу. Все це передбачає опанування сучасних методів навчання, розвиток творчих здібностей студентів, врахування можливостей та потенціалу кожного студента, перехід від групових занять до індивідуальних (Савченко, 2025, с. 99). Цей процес необхідно організувати таким чином, щоб забезпечити формування здібностей та навичок здобувачів освіти самостійно навчатися та застосовувати ці знання в житті. Самостійне навчання є важливим аспектом розвитку цих навичок. Воно дає змогу здобувачам освіти контролювати власне навчання, допомагає здобувачам освіти розвивати критичне мислення, навички вирішення проблем та самодисципліну, що важливо для успіху в академічному та професійному середовищі (Anderson, & Dron, 2020). Для підвищення ефективності самостійної роботи в освітньому процесі необхідно змінити підходи до її організації. Одним із таких підходів є використання потенціалу цифрового освітнього середовища ЗВО. Водночас важливо забезпечити коректний педагогічний супровід цього процесу.

Аналіз актуальних досліджень. Сучасні наукові дослідження розкривають різні аспекти педагогічного супроводу самостійної роботи студентів у цифровому освітньому середовищі. Науковцями розглянуто проблематику цифровізації вищої освіти та її впливу на організацію освітнього процесу (В. Арешонкова (2020)), питання організації самостійної роботи студентів та її методичного забезпечення (В. Бенера (2015)), необхідні умови для розвитку пізнавальної активності, самостійності та дослідницьких умінь студентів (Л. Горбань та А. Малиношевська (2024)), психологічні аспекти супроводу самостійної діяльності (С. Заблоцька (2018)); педагогічні умови ефективної організації самостійної роботи (С. Стеблюк (2024)), цифровий вимір самостійної роботи студентів (С. Пономарьова, (2024)); В. Савченко (2025)) та ін. У зарубіжних дослідженнях увага зосереджена на ролі технологій у трансформації освіти та самостійної роботи (Б. Адеос (B. Adeoye), Дж. Ароме (J. Arome) (2019), Т. Андерсон (T. Anderson) та Дж. Дрон (J. Dron) (2020) та ін.). Практико-орієнтовані аспекти удосконалення самостійної роботи здобувачів освіти представлені дослідженнями використання інноваційних цифрових засобів: мобільних застосунків із доповненою реальністю (С. Амеліна (2022)), гейміфікації та мультимедійних технологій (В. Савицька та ін. (2025)), що сприяють активізації самостійної роботи студентів і підвищенню її ефективності.

Отже, аналіз наукової літератури засвідчує, що педагогічний супровід самостійної роботи студентів у цифровому освітньому середовищі розглядається як комплексний процес, що поєднує організаційні, методичні, психологічні та технологічні аспекти. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання цілісної моделі педагогічного супроводу з урахуванням інтеграції цифрових технологій, що потребує подальших наукових розвідок.

Мета статті полягає у характеристиці специфіки педагогічного супроводу самостійної роботи студентів в цифровому освітньому середовищі.

Методи дослідження. Дослідження ґрунтується на використанні теоретичного аналізу праць з метою вивчення розробленості проблеми та методу дискурсивної рефлексії з метою побудови теоретичних формулювань практичних рекомендацій на основі наявного досвіду.

Виклад основного матеріалу. У сучасному стрімко мінливому освітньому середовищі технології перетворилися з необов'язкового доповнення на важливий компонент ефективного освітнього

середовища (Savitska, et al, 2025, с. 820). Освітні технології охоплюють різноманітний спектр цифрових інструментів, платформ та ресурсів, розроблених для покращення методів викладання та результатів навчання здобувачів освіти. За умови продуманого впровадження, технологічно розширений навчальний досвід дає змогу підвищити залученість, забезпечити персоналізовані шляхи навчання та розвинути важливі навички цифрової грамотності, які готують здобувачів освіти до майбутнього академічного та професійного успіху.

Інтеграція освітніх технологій – це більше, ніж просто оцифрування традиційних матеріалів чи додавання комп'ютерів до аудиторій. За умови впровадження з педагогічною метою та ретельного планування, цифрові освітні інструменти можуть трансформувати освітній досвід, забезпечуючи негайний зворотний зв'язок, адаптуючись до індивідуальних потреб у навчанні, візуалізуючи складні концепції та поєднуючи здобувачів освіти з ресурсами та можливостями поза межами ЗВО (Пономарьова та ін. 2024). Цифрові освітні технології володіють низкою переваг для різних форм навчання.

Варто відзначити, що організація самостійної роботи студентів на основі цифрових технологій має низку переваг. Вона забезпечує доступ до інформаційно-освітніх ресурсів Інтернету, дає змогу колективно користуватися веб-сайтом інституту (кафедри), пропонує можливості отримання консультацій та сприяє інтерактивному спілкуванню (Арешонков, 2020, с. 3). Основні чинники, що впливають на ефективність організації самостійної роботи студентів в цифровому освітньому середовищі, на думку С. Стеблюк, є: організація самостійної роботи з використанням систем дистанційного навчання; визначення оптимального змісту навчального матеріалу для самостійної роботи; формування завдань для самостійної роботи, спрямованих на розвиток найвищого рівня навичок критичного мислення; використання засобів ІКТ для виконання самостійної роботи; встановлення чітких критеріїв оцінювання виконання самостійної роботи; розвиток пізнавальних інтересів; розвиток критичного мислення; повне засвоєння освітньої програми предмета (Стеблюк, 2024).

Організація самостійної роботи студентів у цифровому освітньому середовищі є дуже актуальною в сучасному світі. Завдяки зростаючій доступності цифрових технологій та онлайн-ресурсів, здобувачі освіти володіють величезною кількістю інформації під рукою. Однак, щоб по-справжньому скористатися цими ресурсами, студенти

повинні мати навички та знання, необхідні для управління ними та їхнього ефективного використання (Savitska, et al., 2025, с. 235). Цифрове освітнє середовище пропонує багато можливостей для самостійного навчання. Онлайн-платформи та ресурси можливо використовувати для надання здобувачам освіти доступу до широкого спектру навчальних матеріалів – підручників, відео, статей та інтерактивних завдань. Крім того, цифрові інструменти (навчальне програмне забезпечення, онлайн-вікторини та віртуальні симуляції), можуть зробити навчання більш захопливим та інтерактивним, що ще більше підвищить ефективність самостійної роботи і навчання.

У цифровому освітньому середовищі існує значна кількість можливостей для самостійного роботи здобувачів освіти (таблиця 1).

Таблиця 1

Можливості цифрового освітнього середовища для удосконалення самостійної роботи здобувачів освіти

Цифрові інструменти	Можливості для самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі
Онлайн-курси	Багато університетів та ЗВО пропонують онлайн-курси, які студенти мають змогу вивчати у власному темпі. Ці курси забезпечують структурований навчальний досвід і часто охоплюють інтерактивні елементи (відео, вікторини, дискусійні форуми)
Відкриті освітні ресурси	Відкриті освітні ресурси – це навчальні матеріали, які вільно доступні онлайн (підручники, відео та симуляції). Студенти можуть використовувати ці ресурси для доповнення власних знань та глибшого вивчення тем
Освітні програми	Існує багато освітніх додатків для смартфонів і планшетів, які доцільно використовувати для самостійного навчання. Ці додатки охоплюють широкий спектр дисциплін – від вивчення мов до математики та природничих наук.
Віртуальні тури	Використовуючи технологію віртуальної реальності, здобувачі освіти мають змогу здійснювати віртуальні подорожі, щоб досліджувати різноманітні середовища.
Соціальні мережі	Платформи соціальних мереж (Twitter, Instagram, YouTube), дають змогу забезпечити доступ до освітнього контенту та дозволити студентам спілкуватися з експертами та однолітками у сферах, що їх цікавлять.
Персоналізовані освітні платформи	Деякі цифрові освітні платформи пропонують персоналізований навчальний досвід, адаптований до потреб та інтересів окремих здобувачів освіти. Ці платформи використовують алгоритми для рекомендації контенту та заходів на основі історії навчання та вподобань здобувачів освіти

Відмінною особливістю цифрового освітнього середовища є те, що вона надає здобувачам освіти можливість самостійно отримувати необхідні знання, використовуючи інформаційні ресурси, розроблені з використанням сучасних цифрових технологій. Джерела інформації: бази даних та бази знань, комп'ютери, зокрема мультимедійні, освітні та моніторингові системи, відео- та аудіозаписи, цифрові бібліотеки – разом із традиційними підручниками та навчальними посібниками створюють дуже зручне освітнє середовище, яке є відкритим для широкого загалу (Busăța, Popescu, & Tileagă, 2022). Відео- та телевізійні лекції, круглі столи, комп'ютерні відеофайли та конференції, можливість частих консультацій з викладачами в комп'ютерних мережах, посилюють взаємодію здобувачів освіти з викладачами, тобто це своєрідна цифрова система освіти.

Для підвищення ефективності самостійної роботи здобувачів освіти у цифровому освітньому середовищі необхідним є педагогічний супровід. Для освітньої практики педагогічний супровід належить до категорії технології у широкому розумінні, з урахуванням необхідності вивчення та розширення застосування інформаційних ресурсів університету (Заболоцька, 2018, с. 97). Однак варто відзначити, що змінені педагогічні умови застосування технології, зумовили й нові соціальні вимоги, які торкнулися технічної глобалізації та цифровізації у розвитку людини як інноваційного шляху освітнього процесу у педагогічній науці.

Педагогічний супровід самостійної роботи є обов'язковим компонентом для функціонування будь-якого освітнього середовища, зокрема й цифрового. Педагогічний супровід в цифровому освітньому середовищі має певну специфіку, що визначається власне природою цифрового освітнього середовища, де освітніми діями створюються зовнішні та внутрішні умови для цієї діяльності.

Вирішуючи завдання розгляду специфіки педагогічного супроводу самостійної роботи в цифровому освітньому середовищі, доцільно звернути увагу на подвійність взаємозв'язків, що виникають. З одного боку, йдеться про правильно сконструйоване цифрове освітнє середовище. З іншого боку, ефективний педагогічний супровід самостійної роботи здобувачів освіти впливає на параметри цього середовища (Сербай, & Дроботенко, 2025). Модальність цифрового освітнього середовища значною мірою визначає успіх самостійної роботи здобувачів освіти. Побудова цифрового освітнього середовища, засноване на ситуаційно-функціональному підході, дає змогу

враховувати всі поточні умови та за необхідності коригувати їх з урахуванням освіченості студента, підготовленості викладача та наявності адекватних цифрових засобів навчання.

Таким чином, педагогічний супровід самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі університету передбачає організацію та управління взаємодією учасників освітнього процесу з використанням методів, форм та засобів. Його метою є не лише розвиток навичок саморегуляції навчальної діяльності, а й створення умов для формування регулятивних функцій самосвідомості, постановки цілей, моделювання умов, програмування та коригування діяльності згідно з вимогами вищої освіти.

Педагогічний супровід самостійної роботи передбачає реалізацію послідовних дій викладача та усвідомлене залучення здобувачів освіти до активної навчально-пізнавальної, культурної, соціальної діяльності, яка спрямована на реалізацію індивідуальної траєкторії професійного становлення, що забезпечує самореалізацію та саморозвиток в умовах цифрового простору університету.

Процесуальні функції педагогічного супроводу самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі охоплюють такі:

– *адаптивно-орієнтований компонент*: стимулювання інтересу до професійної діяльності, активна підтримка та заохочення самостійної активності у вирішенні завдань професійної підготовки;

– *інформаційно-методичний компонент*: забезпечення цілісності взаємодії у процесі самореалізації особистості на основі надання необхідної системи знань, способів, дій, використовуючи канали інформації та зворотний зв'язок;

– *професійно-орієнтований компонент*: передбачає безперервне навчання, що охоплює вивчення спеціалізованих, культурних та професійних дисциплін з урахуванням компетентнісного розвитку особистості;

– *творчо-пошуковий компонент*: передбачає стимулювання творчої активності, дослідницького підходу та заохочення практичної реалізації творчого потенціалу особистості в процесі професійної підготовки (рисунок 1).

Рис. 1. Процесуальні функції педагогічного супроводу самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі

Теоретичне вивчення компонентів процесуального функціонування моделі педагогічного супроводу наочно зумовлене взаємодією всіх аспектів та кожного елемента як процес інтенсифікації професійної освіти.

Основними функціями педагогічного супроводу самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі є:

1) дидактична функція – основа самостійної діяльності здобувачів освіти на аудиторних і позааудиторних заняттях для активного формування універсальних, загальнокультурних і професійних компетентностей;

2) виховна функція – розвиває і формує особистісні та професійні якості майбутніх фахівців;

3) розвиваюча функція – сприяє саморозвитку особистості, формуванню ціннісних орієнтацій, мотивації до творчих видів діяльності, активізації та вдосконаленню інтелектуальних здібностей здобувачів освіти;

4) інформаційна функція – розширює освітні горизонти знань, створює творчий і самостійний пошук у вирішенні професійних завдань;

5) дослідницька функція – орієнтує на новий рівень формування самостійного творчого мислення в професійній діяльності.

Таким чином, педагогічний супровід самостійної роботи здобувачів освіти в цифровому освітньому середовищі – це активна взаємодія студентів на заняттях, особистісний і професійний розвиток на позааудиторних заходах із соціальною спрямованістю, професійною адаптацією, відбувається безпосередньо в дії, як отримання практичних результатів і навичок у професійній практиці.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Таким чином, педагогічний супровід самостійної роботи здобувачів освіти у цифровому освітньому середовищі є системотвірним чинником підвищення якості вищої освіти, що поєднує дидактичні, організаційні, психологічні та технологічні складові. Його ефективність визначається не лише рівнем впровадження цифрових інструментів, а й цілеспрямованою педагогічною організацією взаємодії учасників освітнього процесу, орієнтованою на розвиток самостійності, критичного мислення та професійної компетентності здобувачів освіти. Водночас цифрове освітнє середовище розширює можливості індивідуалізації навчання та самореалізації студентів, а й потребує науково обґрунтованих моделей педагогічного супроводу, що забезпечують цілісність і результативність цього процесу.

ЛІТЕРАТУРА

- Арешонков, В. С. (2020). Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. *Вісник НАПН України*, 2(2), 1–6. (Areshonkov, V. S. (2020). Digitalization of higher education: challenges and responses. *Bulletin of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine*, 2(2), 1–6).
- Бенера, В. Є. (2015). Розвиток вітчизняного досвіду організації самостійної роботи студентів у сучасній практиці вищої школи України. *Актуальні проблеми гуманітарної освіти*, 12, 3–7. (Benera, V. Ye. (2015). Development of domestic experience in organizing students' independent work in modern higher education practice in Ukraine. *Actual problems of humanitarian education*, 12, 3–7).
- Горбань, Л. В., & Малиношевська, А. В. (2024). *Педагогічний супровід наукової освіти: методичні рекомендації*. Київ: Інститут обдарованої дитини НАПН України. (Horban, L. V., & Malynoshevska, A. V. (2024). *Pedagogical support of scientific education: methodological recommendations*. Kyiv: Institute of Gifted Child of NAES of Ukraine).
- Заболоцька, С. (2018). Психологічний супровід особистісно-професійного розвитку студентів педагогічного університету. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 18, 95–101. (Zabolotska, S. (2018). Psychological support of personal and professional development of pedagogical university students. *Current issues of humanitarian sciences*, 18, 95–101).
- Пономарьова, М. С., Золотарьова, С. А., & Новікова, В. Є. (Укл.). (2024). *Цифрова дидактика: навчально-методичний посібник для самостійного (дистанційного) вивчення дисципліни студентами першого*

- (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 015 Професійна освіта. Харків: ДБТУ. (Ponomarova, M. S., Zolotariova, S. A., & Novikova, V. Ye. (Comp.). (2024). *Digital didactics: educational and methodological manual for independent (distance) study by bachelor students of specialty 015 Professional Education*. Kharkiv: DBTU).
- Савченко, В. А. (2025). Організаційно-педагогічні умови розвитку професійної компетентності майбутніх менеджерів засобами цифрової дидактики. *Вісник післядипломної освіти: збірник наукових праць. Серія «Педагогічні науки»*, 32(61), 98–110. [https://doi.org/10.58442/3041-1831-2025-32\(61\)-98-110](https://doi.org/10.58442/3041-1831-2025-32(61)-98-110) (Savchenko, V. A. (2025). Organizational and pedagogical conditions for developing professional competence of future managers by means of digital didactics. *Bulletin of postgraduate education: collection of scientific works. Series "Pedagogical sciences"*, 32(61), 98–110).
- Сербай, І. Д., & Дроботенко, М. О. (2025). Цифрова дидактика і межі людяності: філософсько-антропологічний підхід. *Вісник гуманітарних наук*, (13). <https://doi.org/10.5281/zenodo.17798110> (Serbai, I. D., & Drobotenko, M. O. (2025). Digital didactics and the limits of humanity: philosophical and anthropological approach. *Bulletin of Humanities*, (13)).
- Стеблюк, С. В. (2024). Педагогічні умови організації самостійної роботи студентів в умовах університетської освіти. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*, (4), 51–55. <https://doi.org/10.32782/ped-uzhnu/2024-4-8> (Stebliuk, S. V. (2024). Pedagogical conditions of organizing students' independent work in university education. *Pedagogical innovation: modernity and prospects*, (4), 51–55).
- Adeoye, B. F., Arome, G. (2019). *The Roles of Technology and Globalization in Educational Transformation*. <https://doi.org/10.4018/978-1-52259746-9>
- Amelina, S. M., Tarasenko, R. O., Semerikov, S. O., & Shen, L. (2022). Using mobile applications with augmented reality elements in the self-study process of prospective translators. *Educational Technology Quarterly*, 2022(4), 263–275. <https://doi.org/10.55056/etq.51>
- Anderson, T., & Dron, J. (2020). *Teaching crowds: Learning and social media*. Athabasca University Press.
- Bucăța, G., Popescu, F., & Tileagă, C. (2022). Digital transformation of higher education system. *International Conference Knowledge Based Organization*. 28(1), 158–168. <https://doi.org/10.2478/kbo-2022-0025>.
- Savitska, V., Gomotiuk, O., Stefanyshyn, O., Rashid, M., Lengyelfalusy, T., & Šurín, S. (2025). Educational possibilities of gamification in the formation of soft and hard skills among students of socioeconomic professions. *The Journal of Education Culture and Society*, (2), 819–839 DOI: <https://doi.org/10.15503/jecs2025.3.819.839>
- Savitska, V., Matveieva, N., Chinchoy, A., Romanyshyna, N., & Sakh, Y. (2025). The effectiveness of multimedia boards/projection systems in teaching humanities. *Revista Eduweb*, 19(2), 234–251.

SUMMARY

Savitska Viktoriia. Educational support for students' independent study in a digital learning environment.

The article reveals the essence and specificity of pedagogical support for students' independent work in a digital educational environment as an important factor in improving the quality of professional training in higher education institutions. A

theoretical analysis of scientific approaches to organizing students' independent learning activities is carried out, and the role of digital technologies in transforming the modern educational process is determined. It is generalized that pedagogical support is considered as a purposeful, systematic, and multi-component process of organizing and managing students' learning activities, which combines didactic, methodological, psychological, and technological aspects and is aimed at developing the ability for independent learning, self-development, and professional self-improvement.

It is substantiated that the effectiveness of students' independent work largely depends on the capabilities of the digital educational environment, which provides access to a wide range of information resources, interactive platforms, online courses, multimedia tools, and communication instruments. It is determined that the implementation of digital technologies contributes to the individualization of the educational process, increases learning motivation, and promotes the development of critical thinking, creativity, and self-regulation skills. The article outlines the main functions of pedagogical support for students' independent work, including didactic, developmental, educational, informational, and research functions, as well as identifies its procedural components: adaptive-orientational, informational-methodological, professionally oriented, and creative-search. It is proved that their comprehensive implementation ensures the effective organization of students' independent activities and contributes to the formation of professional competence of future specialists.

It is generalized that pedagogical support of independent work in the context of digitalization of education is a necessary condition for creating a flexible, open, and innovative educational environment focused on individual needs and the requirements of the modern labor market. At the same time, the need for further scientific substantiation of pedagogical support models, taking into account the integration of digital technologies and the development of new forms of organizing students' learning activities, is emphasized.

Key words: *pedagogical support, students' independent work, digital educational environment, digital technologies, professional training, self-development.*